

BISERICA ALBĂ DE PE DEALUL SPERANȚEI

**Orizonturi noi: un turn de scăpare fericit.
O turmă albă de miei, ca niște porumbei,
Se-ndreaptă-n zbor spre un Alt Răsărit,
Cu speranța ce-aleargă spre împlinirea ei,
Pe un deal, unde un „Alb Betel” s-a ivit.**

Rev. Dumitru Buhai

Scriu acest eseu cu bucurie și-L laud pe Dumnezeu Care m-a transformat și mi-a dăruit un suflet fericit, prin credința și nașterea la o nouă viață, cerească, divină: o viață creștină-n Lumină. Îmi vine să cânt când scriu cuvintele acestea, ca să-ți atingă inima și sufletul, cititorule, și ție!

Am strâns de o viață întreagă stropii de fericire și bucurie în sufletul meu pentru veșnicia cu Dumnezeu.

De când m-am imbarcat în corabia timpului călătoresc pe o mare capricioasă, care a fost adesea agitată-n furtună, când fulgerele - pe cerul vieții - loveau cu putere catargele ei, sau le mângâia briza de vânt și o sărutau razele jucăușe de lumință divină ce răzbăteau prin norii-nghițiți de căldura de soare, am cules roua de binecuvântare, până am ajuns - cu răbdare și credința în Dumnezeu - la clipa prezentă de beatitudine și biruință.

**Strâng și acum în suflet stropii calzi de fericire
Ce-i trăiesc pe-această glie ca un călător pribeag,
Când în mine simt clipele sfinte de nemurire
Și port în minte al credinței mele neclintite steag...**

Mă bucur de fiecare dată când răsare soarele! Îmi dă energia și veselia unei vieți ancorate în misterul credinței în fericirea perpetuă, venită în sufletul meu prin Duhul Sfânt, din Dumnezeu: Tatăl meu. Am învățat să conviețuiesc cu Misterul și Adevărul că se poate trăi deplin fericit și mântuit, știind că fac parte din Biserica minunată și binecuvântată a lui Dumnezeu!

Asalturile fericirii sunt neînchipuit de minunate!

Într-o zi de duminică, nu demult, am simțit acest asalt neobișnuit de fericire, când am intrat în Sanctuarul bisericii noastre albe „Betel”, situate pe un deal, în suburbia Park Ridge, cu toată mulțimea de credincioși în sărbătoare.

Intram în oaza de binecuvântare: Biserica „Betel”, în sanctuarul alb, locul nostru de închinare și de sărbătoare.

Mă uitam mirat și fermecat la Sanctuarul alb, împodobit cu luminătorii atârnații de cupola albă de sus, la amvonul alb sculptat, la băncile strălucind în lumina candelabrelor care luminează locul de închinare. M-am bucurat, în sufletul meu, de atmosfera de Cer ce ne-a hărăzit-o, în această zi minunată, al nostru Tată din Cer și Dumnezeu. M-am uitat cu bucurie și la balconul ce părea un refugiu spre înălțime, mai aproape de Cer, de unde de la pupitrele electronice se transmit textele de Scriptură și cuvintele cântecelor ce se proiectează pe ecrane.

Pe când priveam frumusețile din jurul meu, mă gândeam la istoria reînceptută a acestei biserici minunate...

Mă rog lui Dumnezeu ca Biserica „Betel” să fie o oază creștină binecuvântată, unde să fie din abundență apa rece și răcoritoare de la fântâna Duhului Sfânt și hrana Cerească necesară sufletelor în căutarea fericirii divine. Să fie Biserica aceasta vie un Far de Lumină spre Dumnezeu, Corabia salvării, Grădina sufletului și Magazinul Raiului, în care poporul ales pentru Cer să dea dragoste frățască, milă, bucurie, facere de bine, sfințenie, Lumină, sănătate, speranță, fericire, biruință prin credință.

Să nu uităm că o biserică minunată și sfântă trebuie să fie o oază de binecuvântare, știind că aceasta își are originea în inima lui Dumnezeu, înainte de întemeierea lumii, dar a luat ființă după Înălțarea Mântuitorului la Cer și semnul originalului Bisericii este necesitatea ca ea să fie ca un stup de albine modeste, lucrătoare și jertfitoare, care strâng dulcea miere în faguri din care se vor îndulci și vor trăi și alții. Să învățăm să trăim de dragul Celui ce ne dă, ca să dăm semenului ce are nevoie de mântuire și fericire! Să dăm pace, bucurie și fericire! De la un NOU ÎNCEPUT...

**Când începi Lucrarea Sfântă
Și-i cu tine Dumnezeu,
Nu te teme, ci înfruntă,
Chiar pe cel mai mare rău!**

**Luptă, rabdă, stăruiește,
Chiar de-i drumul greu**

**Megi înainte tinerește,
Căci e cu tine Dumnezeu!**

**Urle marea înfuriată,
Strige oameni răi pe mal,
Tus ă ari, să sameni, frate,
Căci nimic nu-i în zadar!**

**Toată truda ta, creștine,,
Nu va fi-n zadar vreoldată,
Răsplătirea-o pregătește
Sus, în Cer, al nostru Tată.**

2/14/2015

[E-mail: ProfBuhaiD@aol.com](mailto:ProfBuhaiD@aol.com)